

இறையகூப்பா

(வாரிதாத்தே இலாஹிய்யா)

குத்புஸ்ஸமான்,
ஷம்ஸுல்வுஜுத்
ஜமாலியா அஸ்ஸய்யித்
கலீல் அவ்ன்
அல்ஹாஷிமிய்
மெளலானா.

ஜமாலியா பதிப்பகம்

திருச்சி - 1.

முதல் பதிப்பு : 2000

(மும்பை கல்வித் துறை)

உரிமை : ஆசிரியருக்கே

விலை : ரூ. 25-00

பக்கம் : 76

அச்சிட்டோர் : ஸ்ரீ அக்னி அம்மன் அச்சகம்,
பழனி ரோடு,
திண்டுக்கல்-624 001.

நூல் கிடைக்குமிடம்:

ஜமாலியா பதிப்பகம்

35, இரண்டாவது தெரு,

யகப்பட்டு செல்வ நகர்,

திண்டுக்கல் ரோடு, திருச்சி -1.

1 - 1999

பொருளடக்கம்

	<u>பாடல்</u>	<u>பக்கம்</u>
1.	அஞ்சற்க	1
2.	நான்	2
3.	மஹானந்தன் நாமே	4
4.	நானே மகானந்தா	7
5.	பரிபூரணன் நானே	8
6.	நானெனும் தத்வருபம்	11
7.	தவ்பா - பாபமன்னிப்பு	13
8.	பரிபூரணம் நானே	16
9.	ஏகாந்தம்	19
10.	நான் தோன்றிய காட்சி	21
11.	என்னை அறிவாய்	26
12.	தனிநிலை	29
13.	சமரசம்	31
14.	உன்னில் நினைக்க காண்பாய்	33
15.	மாறிலா மால்பொருள்	36
16.	இக(ம்) பர ஆதி அமைவு	39
17.	மஹானந்தன் நானே	42
18.	நுண்பொருள் நானே	44
19.	பூரண ஞான ஒளி	45
20.	ஆனந்தக் கூத்து	47
21.	ஞானக்கடல்	50

வகைப்பாடு

	<u>பாடல்</u>	<u>பக்கம்</u>
22.	சருவமும் நான்	51
23.	வீடு	56
24.	நித்தியனே யிறையே	57
25.	சின்மயநிறைவு அல்லது தன்மயம்	60
26.	அருவுருவே நானே	61
27.	ஏகசின்மய புகழ்ப்பா	62
28.	பொன்னார் மேனிப் பெருந்தகை	64
30.	மேகமே மேகமே	66
31.	வெறும் நரக்கட்டை	68

அருஞ்சொற்பொருட்கள் 70

92		
93		
94		
95		
96		
97		
98		
99		
100		
101		
102		
103		
104		
105		
106		
107		
108		
109		
110		
111		
112		
113		
114		
115		
116		
117		
118		
119		
120		

முன்னுரை

"கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாததுலகளவு" என்பதனை அநேகர் உணர்ந்திலர். ஆதலின்; தமக்குத் தகையிலாக் கலைகளிலுந் தாந் தலையிட்டுத் தம்மையும் மற்றோரையும் புண்படுத்தி வருதல் இற்றைய உலக வழக்காயிற்று. ஆயினும் இஃது இழிவழக்கேயாம். எல்லாருக்கும் ஒவ்வொன்றெளிதாதலின் அவற்றிலே நாம் சிந்தனை செலுத்தல் நன்மை பயப்பதாம். அன்றி மற்றவற்றிற்கு லையீடு கொண்டு தஞ்செயற்றிறனைக் காட்டமுனைதல் நீசச் செயலென்க. நற்பெற்றியுடைத்துமன்று என்க.

எடுத்துக் காட்டுவாம். கல்லாத பேதை கற்ற மேதை தனைத்திருத்த முனைவதற்றேயாம். நாட்டு வைத்தியர், அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணரிடத்து அவ்வாறு செய்க, இவ்வாறு வினையாற்றுக எனக் கருத்துரை ஈவதனை ஒக்கு மென்க. ஆகலின், தமக்கு எத்துறை கைவந்ததோ அதிற்றானே நுழைதல் நன்மை அளிப்பதாம். அன்றித் தமக்குப் பொருந்தாததிற்றானே தலையிடாதிருத்தல் நிறையுளத்தார்க்குப் பெருமை பயக்குமாம்.

அறபு மொழியில் "வஹ்தத்துல் வஜூத்" என வியம்பப்பெறும் இருசொற்களுக்கும் தனித்த உள்ளமை அன்றேல் ஒரே உள்ளமை எனற் கருத்து. ஆயின் என்னை? முன். முதற்கண்வந்து போய இறைத்தூதர் ஆதம் (அலை) அவர்கள் எதனைக் கொணர்ந்தனர்? அன்னவர் முதற் பெருமானார் ஈறாக வந்த தூதர் பலரும் இதனைத்தாள் கொணர்ந்தனர். இதுயாது? இஃது இறை ஒன்று; வேறின்று என்பதே. அதனையே "லாஇலாஹ இல்லள்ளாஹு" என அறபு மொழியிற் கூறுகின்றோம்.

ஆகலின், இதனை ஒரு சாரார் வங்காளத்திலிருந்து வந்த வடுமொழியெனவும் வடநாட்டிலிருந்து வந்த வடமொழியெனவும் வேற்று நாட்டினர் தம்மதத்திற் கூறிவந்த வருமொழியெனவும் மற்றுமிடங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட தெனவும் இஸ்லாமியருக்கிது பொருந்தில தெனவும் இஸ்லாத்தில் ஞானம் என்பது இல்லதெனவும் சிந்தனைக் கிடங்கொடாவண்ணம் கூறிவரல் விந்தையினும் விந்தை யென்க. என்னே அறிவின் களங்கம்! என்னே மூளைக் குற்ற கேடு!! என்னே வேதத்தின் ஆழமறியாப் பெற்றி. இது தூதர் தாம் கொணர்ந்த ஏகத்துவக் கொள்கை. இதுதனையே ஞான ஓதங்களான வலிமார்களும், குதுபு மார்களும் மனமுலக்க மந்திரமாய்க் கூறி மருணக்கி மத வழிநின்றனர். தம்மைத் தொடரும் பலரையும் இறையொன்றெனக் கூறும் பெருஞானம் நல்கி அருவழிநிறுத்தினர். இதுவளர்க! மிளர்க. நிற்க.

பிரபஞ்சமே ஒருடல். அதிற் காண்பன அதன் அங்கங்கள். கடவுளெனத் தனித் தொருவன் நின்றனன்; வானத்தில் வதிவிடங்கொண்டனன்; எனின், அதுஇறையாக வியலாதென்க. இறை அனைத்தின் கண்ணும் நீக்கமற இடனின்றி விரவிக் கலந்தது; அதுவிதுவெனலாகாது யாங்கணும் நிறைந்தது. நாளே, நாமேயெனும் அருவகுக்குமங் கொண்டது. தானே தன்னிற் றானாய் நின்று பிறிதொன்றிலதாய் விளங்குவது. உண்மையானது; உள்ளமையானது. இதனைத் தன்புத்தியிற் றெரிந்து தெளிந்தவன் உணர்ந்தனனென்க. மற்றவன் மருண்டனனென்க. வெருண்டனனென்க. வாழ்க பிரபஞ்சமாசத்து! வாழ்க வியற்கையழகெனும் எழிற் செல்வம்!! வாழ்க!!!

யாவையும் ஒரே பேரினம். மனமோ இவ்வினத்தைப் பிரிக்கின்றது. சொற்களும் நேரிலா வினைகளும் இப்பேரினத்தைக் கூறுபோடுகின்றன. ஆயின், அவைமட்டுமோ?

இனத்துக் கொரு சொல்லென மானிட இனம் பிரித்துவைத்துத் தெய்வத்தையும் பிரித்துத் தமக்கொரு தெய்வமென அதனையுஞ் சிதைத்து விடுகின்றது; சின்னபின்னப் படுத்துகின்றது; சித்திரவதை செய்கின்றது. என்னே பரிதாபம். மானிட இனம் இவ்வணமே தன்னையும் பிரித்துக் கூறுபடுத்தி, மதத்துவேசம், மத இனவேறுபாடுகள் கொண்டு தானே தன்னையுஞ் சித்திரவதை செய்து கொள்கின்றது. எல்லாம் நாமேயாயின் எல்லாம் நானேயாயின் ஏனோ இப்பிரிவு; இத்துவேசம்? எல்லாம் ஒருடலென்க.

கடவுளெனவும் தெய்வமெனவும் சிவமெனவும் மாலெனவும் முருகனெனவும் "ரஹ்மான்" எனவும் "ரஹீம்" எனவும் "அல்லாஹ்" எனவும் கோட்(God)எனவும் மற்றும் பலப் பெயர்கள் கொண்டும் அழைக்கப்படுவனவெல்லாம் ஒரிறையின் பல திறப்பட்ட பலத்திருப் பெயர்களென்க. இவற்றின் கருத்தினை நன் குணரல் வேண்டற் பாற்று. அதிற் சிந்தனையைப் பெருக்கிடல் எழிற் செயலென்பாம். தமிழ்ச் சொற்களைத் தெய்வத் தினுக்குப் பிரயோகித்தலினிமித்தம் முஸ்லிம் இந்துவாகின்றிலன். ஆங்கில மொழிகளை உபயோகித்தலினிமித்தம் தமிழன் ஆங்கிலேயனாகின்றிலன். இன்னணமே தமிழ், ஆங்கில, அறபு முதலாம் ஏனை மொழிகளை உபயோகித்தலினிமித்தம் மதமாற்றங்கள் ஏற்படப் போவதின்று என்க. உண்மையை விளங்கிக் கொள்ள மொழிப்பறிமாறல் மிக மிக முக்கியமென்க.

நான் அன்றேல் யான் எனின் அன்றேல் நாமோ யாமோ வெனின் இவையாவும் தனிமானிடன் ஒருவனையோ பலரையோ குறிப்பிடுவன அன்றென வறிக. யானோ யாமோ வென்பன, பரிபூரணமாய் இடையின்றி விராவிக்கலந்த மானிடனான ஞானி ஒருவர் தன்னின் முழுமை கழறி மற்றையவருக்கு பொருண்மைத் தெளிவு கிடத்தி ஒல்லும் வகையானே உள்ளத்துள் கருக்கொள்ள

விருத்தும் செம்மொழிகளென்பதனை கூர்த்த மதியார் தெளித்துக் கொள்வர். பலரிற் சிலராதல் இதனைத் தெரிந்து தெளிந்து இன்பம் வழிந்து மனங் கழிந்து வாழ்வரேல் அஃதன்றோ நாம் காணும் இன்பம். நாம் கண்ட இன்பம் இவ்வையக மெல்லாம் காண்க எனக்காட்டி அதன் பக்கல் ஓட்டிப் பேரின்ப வாழ்வை நீட்டி வைத்தலே நம் வேணவா. தன்னிற் றானாய் வாழ்க. விண்ணிற் றன்மை காண்க; யாங்குமாய் யாண்டுமாய் நீக்கமற நின்று இடையறக் கலந்து தன்னையே தானறிந்து தாவிலா வாழ்வு ஈங்கணும் ஆங்கணும் வாழ்க.

இந்நூல் ஞானம் விள்ளுபவர்க்கேயாம். எள்ளி நகைப்பவர்க்கன்றேயா மென்க. எம்மொழி வேறுபாட்டினுக்கேனும் மதவிதி வேறுபாடென்றேனும் ஞான மறியா மேதைகள் நீதிவிளக்கமேனும் இதற்கு முரண்பாடு எழுதினேனும் இழித்துரைப்பினேனும் இவற்றினைக் கிஞ்சித்தும் பெரிதெனக் கோடாம். இவற்றிற்கு யாண்டும் அஞ்சிக் கோடாம்.

வாழ்க வண்தத்துல் வஜுசித்.
வாழ்க இன்கண் ஞானம்.
வீழ்க வள்கண் அஞ்ஞானம்.
வீழ்க இன்னா இழைப்போர்.

நான்

ஆதி அந்தம் நான் ஆதி அந்தம் நான்

ஆதி அந்த மில்லா அதன் சொந்த மதும்நான்

சோதியதும் நான் சோதிமயம் நான்

சோதிநிறை சுத்த சத்ய நித்ய மயம்நான்

பேதமதும் நான் பேதமுறும் நான்

பேதமில்லா ஞானபோத ஏகதத்வன் நான்

நாதமதும் நான் நீதமதும் நான்

நாதம் நிறை ஹீவாக ஓசுகம் சித்தன்நான்

ஆதிதத்துவம் நான் அசிபதம் நான்

ஆதியாக நின்றிலங்கும் வேதமுதல் நான்

ஆதியான நான் அந்தவுரு நான்

ஏதமில்லா ஆதி அந்த தத்வருபன் நான்

நீத நித்தனான் நித்திய ஜீவன் நான்

சாது நிறை ஏகதத்வ சுத்த சத்தியன் நான்

வேதசத்து நான் தத்வரு பன் நான்

பேதமில்லா சத்துசித்தாய் நின்றியங்கும் நான்

ஆதி அரு நான் அருவுரு நான்

ஆதிமுதல் அந்தமெல்லாம் சொந்தமான நான்

சோதி கலில் நான் ஆதி அவன் நான்

ஆதி நிலை நின்று விளை யாடுஞ்சீவ னான்

பூதமதும் நான் பூதகோலம் நான்

பூதபேத மற்றஆதி மஹானந்தன் நான்

(அதிஞ்சீவ)

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

(அதிஞ்சீவ)

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

(அதிஞ்சீவ)

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

பெருநிலை நான் பெருநிலை நான்

(அதிஞ்சீவ)

மஹானந்தன் நாமே

மஹானந்தன் நாமே

மஹானந்தன் நாமே

மறைந்தோர்கள் தாமாய்

மலர்ந்தேழும் நாமே

(மஹானந்தன்)

(மலர்ந்தே)

ஏகாந்த நிலையில்

ஏகமாய் நின்றே

தேகமாய் நிலையைத்

தீர்த்தே நிலைப்போம்

(மஹானந்தன்)

(தீர்த்தே)

அருவாதி யானோம்

உருவந்த மானோம்

திரிந்தே நிறைந்தோம்

தெரிந்தே மறைந்தோம்

(மஹானந்தன்)

(தெரிந்தே)

அனைத்தரு வானோம்

நினைத்துரு வானோம்

தினைத்துரு கண்ணும்

அனைத்தரு வானோம்

(மஹானந்தன்)

(அனைத்தரு)

பரமாத்மா நாமே

பரந்தோங்கு(ம்) நாமே

அரைய னாதி

அரியாயி னோமே

(மஹானந்தன்)

(அரியா)

ஹி வெணுஞ் சத்து
நாமதன் வித்து
ஆமுல களைத்தும்
அலரு சத்தானோம்
(அலருசத்)

நீர துறைய
நிறைபனி யென்னும்
பேரது கொண்ட
பெற்றியி லானோம்
(பெற்றி)

பனியது கரையப்
பன்னு மந்நாமம்
இனியநீ ரென்னும்
இறைபண் பதானோம்
(இறை)

சிறியதோர் வித்துச்
சினையினில் நின்றும்
பெரியதோர் விருத்தப்
பேரது கொண்டோம்
(பேரது)

பார்வையி லாத
பரந்ததோர் சத்துப்
போர்வையி லாகப்
பேரது கொண்டோம்
(பேரது)

பேரது கொண்ட

போர்வையை நீத்து

பாரது தன்னில்

(பாரந்தே விரிந்தோம்

(பாரந்தே)

தனித்தே திரிந்தோம்

திரிந்தே தனித்தோம்

பிணித்தே யிருந்த

(பேதங்கள் நீத்தோம்

(பேதங்)

நானே மகானந்தா

நானே மகானந்தா
 நானே மகானந்தா
 ஆதி மகானந்தா (நானே)

ஓர் அருவாகியும்
 ஈருருவாகியும்
 ஆர் அருவாகிய (நானே)

விண்ணே யாகியும்
 மண்ணே யாகியும்
 எதிரில தாகிய (நானே)

எரி நீராகியும்
 எறிகாலா கியும்
 பூதமைந்தாகிய (நானே)

கோலங்க ளாகியும்
 காலங் களாகியும்
 உறு வருவாகிய (நானே)

ஓலமதாகியும்
 உருமேராகியும்
 அருவணு வாகிய (நானே)

விண் கதிராகியும்
 தண் மதியாகியும்
 பன்னுரு வாகிய (நானே)

பரிபுரணன் நானே

புரணம் நானே - பரி

புரணன் நானே

பாரெங்கும் பரந்தோங்கும்

பரமாவும் நானே

காரணம் நானே - அதன்

காரியம் நானே

தாரெங்கும் தானாகும்

தத்வமும் நானே

பூதமும் நானே - அதன்

பேதமும் நானே

ஆதியு மந்தமில்

லாதவன் நானே

சோதியும் நானே - அதன்

ஆதியும் நானே

மேதினி மீதினி

லாதவன் நானே

மீதலம் நானே - அதன்

பூதலம் நானே

பாதலத் துறைந்தோங்கும்

நீதாவும் நானே

முக்காலம் நானே - அதன்

பத்(கு)வமும் நானே

திக்கெங்கும் நிறைந்தோங்கும்

தக்கானும் நானே

இடன்யாவும் நானே - அதன்படி இறந்த
திடன்தானும் நானே
உடலென்னும் பொய் தன்னைக் கயமாறும்
கடந்தேனும் நானே (பூரணம்)

சத்தனும் நானே - பரி
சத்தனும் நானே
சித்தாகு மானந்த
நித(தி)யனும் நானே (பூரணம்)

நானாகி நாமாய் - நிறை
நாமான நானே
தானாகி நிற்கும்
தனியானும் நானே (பூரணம்)

நாமாகி நின்றேன் - நிறை
நானான நானே
நாமென்ற பூர்ணம்
நானே கண்டேனே (பூரணம்)

திணைபாலெ னாகி - இட
குணகால மாகி
இணைபேதம் நீங்கி
கணபூர்ணம் கண்டேன் (பூரணம்)

யாங்கும் நிறைந்தே - னுய
ரோங்குந் தவத்தில்
நீங்காத பாசம்
நீங்கிட நின்றேன் (பூரணம்)

நானேனும் தத்வருபம்

ஆதியிலே சூனியமாய்
அதன் பின்னும் பலபடிகள்
ஏதமிலா மாறி நின்ற நானே
தவமென்னும் சீவத்தில்
நவநவமாய்ப் பலவாகிப்
பவமறுக்கும் நிலைநின்ற நானே
மாலென்னு மருவுருவில்
தூலவுரு கொண்டித்துக்
கோலவுரு மாற்றிநின்ற நானே
வேதமெலாம் * ஒன்றென்றே
ஆதியிலே ஒன்றென்றே
சோதிதரும் வேதமதும் நானே
சாதியெலா மொன்றென்றே
ஆதியுரு வதுவென்றே
நீதி நிலை நின்றவுரு நானே
ஐம்புலனும் நானானேன்
ஐயறிவும் நானானேன்
ஐயமிதி லற்ற வுயிர் தீயுயிர் நானே
ஐயறிவில் மேலான
ஆற்றிவும் நானானேன்
ஐம்பொறியு மணிநின்ற நானே

* ஒன்று என்று கருத்து

ஆறறிவில் மேலான

1 ஏழான நல்லறிவு

மாறாது கலந்துறையும் நானே

ஏழான நல்லறிவு

இறையறிவாம் மெய்ஞ்ஞானம்

* ஆழக்க லந்தகலா நானே

ஆதியுரு வேயாகி

ஆதியதில் லயமாகி

பேதமிலா நித(ம்) நின்ற நானே

காண்பவெலா மதுவாகக்

காணும்நான் அதிலேக

மாண்புருவாய்க் கலந்துற்ற நானே

நானல்லா தொன்றில்லை

நீநானென் றொன்றில்லை

தானென்ன நிற்பதெலாம் நானே

மாபுரமும் நானானேன்

மாவெளியும் நானானேன்

மாபுரமும் அஃதுறைவும் நானே

திருமதிநா நகருதித்துத்

2* திக்குவலை வந்துதித்த

பெருமானார் யாஸீனும் நானே

சீலானி லேயுதித்து

சைலானி லேயுதித்த

மேலான காதிரும் நானே

* ஆழக் + கலந்து + அகலாது

1. திருமறையில் கூறப்பட்ட "பயான்" எனும் விளக்க அறிவு. சந்தேகமற்ற விளங்கித் தெளிவுற்று ஐயமற நிற்கும் அறிவு.

2. இலங்கையில் ஓர் ஓர். எம் தந்தை நாயகம் அவர்கள் பிறந்த ஊர்

பாப மன்னிப்பு. : توبه

يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي

ஆத்யேகா. ஆத்யேகா, ஆத்யேகா. ஆத்யேகா

يَا إِلَهِي قَدْ نَسِينَا أَصْلَ حَقِّ يَا إِلَهِي
بَعْدَ وَضُوحِ شِبْهِهِ اشْرِكْ كَثْرَ شُغْلِ يَا إِلَهِي

1. ஆத்யேகா உனது மூல தத்வ மறந்தோம் ஆத்யேகா.
பேத உதய உருவ வினையில் உனை மறந்தோம் ஆத்யேகா.

يَا إِلَهِي قَدْ لَبِثْنَا تَوْبَ جِسْمِ يَا إِلَهِي
نَحْنُ كَمَا نَحْتَجُّ مَجْبُ الْجُهْلِ دَوْمًا يَا إِلَهِي

2. ஆத்யேகா உடற்றிரையால் நாம் மறைந்தோம் ஆத்யேகா.
ஆக்கை கொண்ட மடமைத் திரையால் நித(ம்) மறந்தோம் ஆத்யேகா

يَا إِلَهِي نَحْنُ أَخْفَيْنَا حَقِيقَةَ يَا إِلَهِي
نَحْوَ حَقِّ كِبْرِ عِلْمِ حَسَدِ ذُنُوبِ يَا إِلَهِي

3. ஆத்யேகா உண்மை தன்னை மறைத்து விட்டோம் ஆத்யேகா.
அறிவின் காலம் அகப் பொருமை கெடும்பு திரையாம் ஆத்யேகா.

٤ يَا إِلَهِي تَحَنُّنًا بِالنِّفَاقِ يَا إِلَهِي
تَحَنُّنًا سَارِقًا بِالْحَقِّ رَبِّنِي يَا إِلَهِي

4. ஆதிகேசர கறையும் வஞ்சகமும் கொண்டோம் ஆதிகேசர.
ஆதிபுண்ணைம தன் மறைக்கும் கள்ளம் கொண்டோம் ஆதிகேசர.

٥ يَا إِلَهِي كَيْفَ نَخْلَعُ مَا طَوَّبْنَا يَا إِلَهِي
عِنْدَ نَظْرَتِكَ سَمِعَ أَكْلِي طَعْمَهُ يَا إِلَهِي

5. ஆதிகேசர காட்சி கேட்டு உண்ணல் திராபை சந்த ஏசா.
சது நம்மைச் சுற்றல் திராபைக கையுள் வழிதான் ஏது ஏசா.

٦ يَا إِلَهِي شَمَّ شَمَّ حَسْبِ بَدَنِ يَا إِلَهِي
كَأَنَّ حُكْمَ الظَّاهِرِيَّةِ سِتْرٌ حَتَّى يَا إِلَهِي

6. ஆதிகேசர உணர்வு மோப்பு யாவும் திராயாம் ஆதிகேசர.
வேத திட்டம் வெளிப்படையில் ஆதி திராயாம் ஆதிகேசர.

٧ يَا إِلَهِي لَمْ جَعَلْتَ بِالشَّرِيعَةِ يَا إِلَهِي
سِتْرًا بَعْدَ سِتْرٍ غَيْرَ عَدَدِ سِتْرٍ يَا إِلَهِي

7. ஆதிகேசர வேத நெறிநய ஏன் வகுத்தாய் ஆதிகேசர.
சது திராயின் வேற்றிராயாம் மறை திராயாம் ஆதிகேசர.

8. يَا إِلَهِي كُلُّ عِلْمٍ عِنْدَنَا سَدُّ إِلَهِي

ذَلِكَ جُزْءٌ ضِدُّ غَيْبٍ سِتْرٌ عَرَفَانِ إِلَهِي

8. ஆதிபேசு என்ற கைகள் பாலும் அறிவாய் ஆதிபேசு, 99 கைகள் குரகன் கைகள் திரையு மெதிரும் ஆதிபேசு.

9. يَا إِلَهِي عَرَفَ عَيْنَ جُودٍ حَقِّي يَا إِلَهِي

وَاهْلُكَ أَعْدَاءُ الْحَقِيقَةِ كَانِ إِنْسَاءً يَا إِلَهِي

9. ஆதிபேசு உன்மைக் காட்சி யுற்ற பெயர்க்கே யுட்டு ஏசு. ஆதி பகைகள் மறுமெய்க்கும் அழிவதக் ஆதிபேசு.

10. يَا إِلَهِي وَارِزُقْتِ وَصَلَ حَقِّي يَا إِلَهِي

وَأَجَعَلْتِ مَادَّةً بِالْجُودِ دَوْمًا يَا إِلَهِي

10. ஆதிபேசு உன்னிடம்மைக் கெந்தருள்வாய் ஆதிபேசு. ஆதிபேசு உன்மைக் சந்தை கையில் சிந்தையாக்கு ஏசு.

11. يَا إِلَهِي وَاحْمِنَا عَن شَرِكِ نَارِ يَا إِلَهِي

وَاهْدِنَا سَبِيلَ الْحَقَائِقِ وَفَرِّدْ وَسِي إِلَهِي

11. ஆதிபேசு இறைபதனை எரிவின்றும் காப்பு ஏசு. ஆதி வழியும் சேதி கவனம் சேர்த்தருள்வாய் ஆதிபேசு.

يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي يَا إِلَهِي

ஆதிபேசு. ஆதிபேசு, ஆதிபேசு, ஆதிபேசு

நோன்பு 24 ஞாயிறு மஃரிபு தொழுகைக்காக வலூ
எடுக்கும் போது இக்கவிதை நம் ஜஸ்புடைய ஹாலில்
நம் நாவிலிருந்து வெளியானதாகும்.

- செய்கு நாயகம் -

பரிபூரணம் நானே

காலத்தி னுத்தமன் நானே - எனைக்
காணாத வன்பாவி தானே

சாலச்சி றந்தனும் நானே - எனைக்

சாராத வன்வாழ்வு வீணே

சத்தாகிச் சித்தான நானே - எனைக்

சார்ந்தவன் சாந்தனுந் தானே

வித்தான வானந்தன் நானே - எனை

விழையாத ஆவியும் வீணே

எங்குமாய் நிற்பவன் நானே - இதில்

இங்கங்குங் கென்றிலை தானே

அங்கவ ரூபியு நானே - இது

அனைத்தினி றைந்தவன் நானே

பூரணர் னந்தனும் நானே - இதன்

புவிவிண்ணி றைந்தவன் நானே

ஆராதி யானவன் நானே - அதில்
 அல்லாத குனியம் நானே
 ஆத்துமா வானது நானே - அதில்
 அணுவாதி யாவுமே நானே
 கூத்தனாய் நிற்பவன் நானே - அதன்
 கோலத்தின் பூரணன் நானே
 பலவான தோற்றமும் நானே - அதிற்
 பலமான தோன்றலும் நானே
 இலகொளிர்ச் சோதியும் நானே - அதன்
 இருமூல வத்துவும் நானே
¹பிருதுவி ²யப்புவும் நானே - ³தேயு
⁴பெருவாயா ⁵காயமும் நானே
 அருவாகி நின்றவன் நானே - ஆயும்
 உருவாக நின்றதும் நானே
 சீவநற் சீவியம் நானே - இனிச்
 சாவில்லை சத்தமும் நானே
 யாவுமே ஒன்றான நானே - இனி
 யாவுமே எதிரில்லை தானே
 கோலத்திற் காண்பது மாயம் - எனைக்
 கொண்டதோர் காட்சியே காயம்

காட்சியாம் காயத்தைக் கண்டே - எனைக்

காண்பதில் மருட்சியும் உண்டே

காட்சியின் கண்ணா மருட்சி - எனைக்

காண்பதே பூரணத் திரட்சி

காட்சியிற் காண்பது இன்பம் - எனைக்

கண்டு மறைவதே துன்பம்

காட்சிப் பொருளெனக் காணும் - எனைக்

காண்பதே பூரண மாகும்

காட்சிப் பொருளெனக் கண்டு - எனில்

மீட்சி பெறுவதில் அண்டு

பூரணம் பூரணம் நானே - எனில்

பூர்த்தியைக் காண்பதைப் பேனே

சித்தி சித்தி யெனக் கேட்டு - என்னில்

சிரத்தினைச் சாய்ப்பதை ஒட்டு

சத்தியிற் காண்பது பூரணமாம் - எனைச்

சத்தமாய்க் காண்பதே பூரணமாம்

நித்திய சத்திய சத்தெனவே - எனை

நித்தம் நினைப்பதே நித்தியமாம்

வித்தாகி விரிந்ததும் நானே - எனை

விரிவாக்கி ஒன்றாக்கி வித்தாக்கினேனே

ஏகாந்தம்

நீயென்றும் நானென்றும் - நிலை கொண்ட தொன்று
மாயத்துண் மறைந்தாலு - மதிகொண்ட தொன்று

நானென்னும் காயத்துள் - நீயே மறைந்தாய்
நீயென்னும் அருவத்துள் - என்னை மறைத்தாய்

பன்னாமம் பூண்டாலும் - பரமாவ தொன்று
தன்னாமம் துறந்தாலும் - பரமாவ தொன்று

பேதங்கள் பலவாகப் - பெயர்ந்தாலு மொன்று
பூதங்கள் பலபேர் பொ - திந்தாலு மொன்று

பூதங்களாமென்ற - பேதங்கள் பெற்றாய்
நாதத்தினமைவான - நாமங்கள் பெற்றாய்

வேதத்தின் பிரிவாலே - வேறாதல் கண்டாய்
வாதத்தில் மூழ்கிப் பின் - வாட்டங்கள் கொண்டாய்

வேதங்க ளொன்றான - வேதாந்தம் நீயே
பேதங்கள் நிலையாத - போதாந்தம் நீயே

வெளிவேடம் போர்த்தித்தான் - உன்னை மறைத்தாய்
தெளிவான திரை கொண்டு - தேரா மறைந்தாய்

மறையென்னும் திரையாலே - மறைதத்வ மீந்தாய்
மறைதத்வ மறியாணை - மறைத்தே நிறைத்தாய்

அறியாரும் அறிந்தாரும் - உள்ளில் உறைந்தார்
நெறியற்ற நாத்திகர் - தாமு முறைந்தார்

இறந்தாரும் இருப்பாரும் - இறை உள்ளிலானார்
நீயற்ற இடனின்றி - நீயே நிறைந்தாய்

நீயற்ற இடனின்றி - நீயே நிறைந்தாய்
நீநானெ னும்பிரிவி - லாதே நிறைந்தாய்

நிறைந்தாயே நிறைந்தாயே - நீயே நிறைந்தாய்
இறையென்னுந்திருநாமம் - கொண்டே நிறைந்தாய்

நான் தோன்றிய காட்சி

இல்லதில் உள்ள தானேன்
உள்ளதில் இல்ல தானேன்
சொல்லதிற் சொல்லி லாத
சொன்னயச் சொல்லு மாளேன்
தொல்வகை தோன்றி யக்கால்
தொல்லுயி ராயு மாளேன்
நல்லரு வருவ மாகி
வல்லுறு வருவ மாளேன்

இல்லது முள்ள தாக
உள்ளது மில்ல தாகு
நல்லுறு வித்தை தன்னை
உள்ளுறை சத்து மாக
வல்லிதிற் கொள்ளு மக்கால்
நல்லொளி ரொளிர்க்கு மாளே

ஒன்றினின் றான வெல்லாம்
ஒன்றகத் தேகு மாலே
ஒன்றினின் றேயு மெல்லாம்
நன்றுற வாத லாலே
தொள்ளெறி நீங்கி லாது
பொன்றற வோங்கி லாது
ஒன்றென மன்னு மெல்லாம்
ஒன்றென விளங்கு மாளே

பலபல வாக வெங்கும்

பல்லுரு வாயு மோங்கும்
குலவுயிர் யாவு மற்றுக்

குறைந்துபின் னாவ தாலும்
நிலநீர் விண்ணி னோடு

நிற்பன யாவு மொன்றின்
தலத்தினின் றான தாலே

தானென வோதி னேனே
குறைவதிற குறையு மில்லை

கூர்மதி கொள்ளு மாலே
நிறைவதி னிறையு மில்லை

நீண்மதி கொள்ளு மாலே
நிறைகட னீர்த்தி ரையாய்

நீங்கலும் வருத லாலும்
நிறைந்துறு மொன்ற கத்தே

நின்றிடும் நீங்கு மாலே
மண்ணுறு நீரு மாவி

மயமென மேலெ முந்து
விண்ணினிள் மேக மாகி

வீழ்வது காண்ப தாலே
மண்ணுறு நீரி னின்று

மழையது வேறு மல்ல
எண்ணுறு எழிலி தானும்

ஈதொரு வகையி னின்றே

மாவோ ரள்ளு கொண்டு
 மாற்றுக்ள் செய்து பின்னர்
 தேவையிற் கொண்ட பண்டம்
 சீரொடும் சுவையி னோடும்
 ஏவிடும் பல்வ கையில்
 இயற்றிடும் போழ்து நாமம்
 கூவிடும் காணும் எல்லாம்
 கொண்டிடு மொன்றி னின்றே

மண்ணோ ரள்ளு கொண்டு
 மட்கலம் பல்வ கையில்
 எண்ணறச் செய்து நாமம்
 ஏற்புற வைத்து நின்றும்
 ஒண்ணுறு மண்ண தாலே
 ஒங்குறச் செய்த தன்றோ
 நுண்ணுற வுடையங் காலை
 மண்ணெனக் கூறு வாமே

வேரொடு தண்டு கோடு
 வேறிலை பூவுங் காயும்
 பூரண மாக நின்ற
 போதினில் மரம தாகும்
 ஓரிலை யேனு நீங்கிள்
 உருபெயர் மாமு(ம்) நீங்கி
 சீரிலை யென்ற நாமம்
 சீர்த்திடு முண்மை யாலே

அவ்வகைத் தேயும் கொம்பும்
 அருவேர் தண்டு மெல்லாம்
 அவ்வுரு மரத்தி னின்று
 அற்றிடுங் காலை யாவும்
 இவ்விவை யாவும் தத்தம்
 இடுபெயர் மரமு நீங்கி
 ஒவ்வொரு பெயரி னாலே
 உணர்த்திடும் தம்மை யாமே.

சினைபல கொண்ட தாக்கை
 சீரதற் குண்டு நாமம்
 நினைவினிற் கொள்ளு தற்கு
 நிறுத்துக "மனித" னையே
 சினைபல யாவும் கொண்ட
 சீருட லுயிரி னோடு
 அனையது தானே "மாந்தன்"
 ஆவது காண்க நீரே

தன்னுட னின்று கையைத்
 தானே நீக்கி வேறே
 பின்னிடம் வைப்ப தாகில்
 பிரிந்த வென் கையு மென்றன்
 இன்பெயர் கொண்ட தாமோ
 இவ்வகை உலகி னிற்கும்
 மன்பொருள் யாவு மென்க
 மாண்பினி னான தானேன்

பாடல்கள்

கையது பிரிந்த போது

கொண்டதோர் நாம(ம்) நீங்கி

கையென வான போலும்

கருத்தினி றைந்த வொன்றாம்

மெய்யிறை நின்று வந்த

மேன்மிகு சிருட்டி யெல்லாம்

பெய்ம்முதற் பெயரு நீங்கிப்

பெற்றது வேறு பெயரே.

கரமது பிரிந்த போதும்

மனிதறன் கரம தாகும்

அருமிறை தன்னி னின்று

அற்புத சிருட்டி யெல்லாம்

உருவதிற் பிரிந்த போதும்

உத்தம வொன்றி னின்றாம்

அருவமு முருவ மெல்லாம்

ஆதிய தாகு மம்மே.

என்னை அறிவாய்

வாய் : இடம் - வழி

எல்லாம் நானே எல்லாம் நானே
எல்லவர் இதயத் திருப்பவ னானே

வல்லவ னெனுமோர் மறைபொரு டன்னைச்
சொல்லினி லல்லால் தூவுட றன்னில்
நல்லுரு வாக நாடிக் காண்டல்
எல்லா ருக்கும் இயலா தாகும் (எல்லாம்)

நல்லவ னான ஞான்றுந் திகழும்
வல்லவி றையை மானிட றன்னின்
நல்லுளத் திருத்தும் ஞானிய கத்தே
நல்லுறக் காண்டல் ஞான்று மாமே (எல்லாம்)

மண்ணே யாயும் விண்ணே யாயும்
தன்னொளிர் மதியாய் தனிவெங் கதிராய்
எண்ணறு முடுவாய் எங்கு முளவாய்
ஒண்ணீ ராயும் உறுதீ யாயும் (எல்லாம்)

வீகங் காலும் மீதலத் துறுகல்
தூசறு பைம்மரம் தொடுமலை நதியும்
ஓகறு சாகரம் ஒதுமு கத்தே
பேகறு யாவும் பேதமி லிறையே (எல்லாம்)

ஒருபெரு மகண்டம் ஒதிடற் காகா
அருவுரு வாகும் ஆதிய தாகும்
திருவியன் மதியன் அன்ஆள் அதுதொடர்
வருவிசு திகளும் மற்று மிலனே (எல்லாம்)

சூனிய மான சுத்த பிரம்மம்
தானதன் வடிவின் தனித்தனித் தோன்றும்
ஆனவை யாவும் ஆதிப் பிரணவ
மானதன் பகுதி யாகு மன்றே (எல்லாம்)

ஒங்கா ரப்பேர் ஒருகடல் மீனும்
ஆங்குறு மலையும் அதினுரை யாவும்
தேங்குறு முத்தம் செஞ்சங் கமுமே
வீங்குறு நீரும் விரிகட லாகும் (எல்லாம்)

ஆறாய் இவணவண் ஆவள யாவும்
மாறாப் பிரம்ம மாகுங் கடலே
வீறா முடலும் மேலா முறுப்பொடு
மாறா வொருபெயர் மாண்பொடு கொள்ளும்
(எல்லாம்)

மானிட றன்னின் மணிக்கர(ம்) நீங்கின்
மானிட னென்னு ம்ப்பெய ரதற்குத்
தானே நீங்கித் தனியே வேறொரு
ஆனாப் பெயரொடு ஆங்குறு மாறே
(எல்லாம்)

பிரமப் பொருளாய்ப் பிரியா தானேன்
பரமாய் நின்றேன் பரம்பொரு ளானேன்
பிரமந் தோன்றப் பெயர்ந்தனெ னீங்கே
நரனெனச் சிருட்டி நாமமுங் கொண்டேன்

(எல்லாம்)

நானே நாமாய் நாமே நானாய்
மானே யேந்தினு ம்பொரு டானாய்
ஆனாப் பரமாய் ஆதிய மைலாய்
நானே நானாய் நனிதிகழ் கின்றேன்

(எல்லாம்)

ஆதமென் றாகி அதன்வழி தூதாய்
ஆதி முகம ததன்வழி வழியாய்க்
காதிரா யாகிக் கவினீச் லானிற்
சோதியா யானேன் தோன்றி மறைந்தேன்

(எல்லாம்)

தவமாய்ச் சீவச் சீரரு வாகி
பவனுரு வாகிப் பரம் பொருளாகி
நுவலரு முருகாய் நுவறிரு மாலாய்
நவநவ மாகி நானிறைந் தேனே

(எல்லாம்)

(நுவல் + திரு = நுவறிரு)

முருகு : அழகு

மால் : பரந்து விரிந்த பெரிய

தனி நிலை

ஞானா னந்த ஞானோ தயனே நான்

தானே தன்னிற் றானாய் நின்ற -

வெளியானவனும் நான்

மானே யேந்தி அருவே உருவாம் நான்

வானாய் வளியாய் மண்ணாய்த் தீயாய் -

நீரா னவனும் நான்

(ஞானா)

மதியாங் கதிராம் மீனாம் வடிவும் நான்

வதியும் விண்ணிற் கோலம தெல்லாம் -

கோலங் கொண்டவ னான்

நதியாக் கடலா வரையா(ய்) நிலையும் - நான்

பதிமே லுறையும் உயிரில வுளவும் -

ஒருரு வானவ னான்

(ஞானா)

அருவாய் நின்றே உருவா யானவ னான்

உருவா மிதனை அருவா(ய்) மாற்றி -

யொன்றாய் விரவிய நான்

கருத்துரு வாகி யணுவுரு வாகிய நான்

கருவா யாகிக் காண்பன வெல்லாம் -

திருவுரு வானவ னான்

(ஞானா)

துளிராத் துளிரும் முகிலா யானவ னான்

துளிருறை யாழி நதிசுள மாகித் -

தானென நிறையும் நான்

ஒளியா யொளிரும் பொருளா யானவ னான்
வெளியா யுள்ளாய் வேற்றுமை யில்லா -

வல்லவ னானவ னான்

(ஞானா)

வித்தாய் வித்தின் சத்தா யானவ னான்
வித்துரு வாய்வி ருக்கம தாகி -

விரிவுரு கொண்டவ னான்

சத்தாய்ச் சித்தா யானந்த மானவ னான்
முத்தியி றத்துவ நித்தியமாகி -

முன்னிலை நின்றவ னான்

(ஞானா)

முன்னுரு வானதோர் மண்ணுரு வானவ னான்
பின்னுரு மட்கல மாயுரு மாறி -

மும்முரு பெயரா நான்

முன்னிலை மாறி பன்னிலை கொண்டவ னான்
பன்னிலை கொளினும் முன்னிலை மாறா -

நன்னிலை வித்தக னான்

(ஞானா)

ஆவது மழிவது மதனதிற் றானே நான்
ஆவது மழிவதும் நானே தானாய் -

வானிலை கொண்டவ னான்

நாவதி லுறுவாக் கருவாக் கதுவே நான்
தாவதி லாவுரு வருவுரு வேக -

மாலுரு வான்வ னான்

(ஞானா)

சமரசம்

ஜோதி மயந்தனில்

ஜாதி மதந்தனை - நீக்கிடுவோம் (நிதம்)
நீக்கிடுவோம்

ஆதி மதந்தனில்

ஏதமற நிலை - நின்றிடுவோம் (நிலை)
நின்றிடுவோம்

பேத மறப்பின்னிப்

போதமுறும் வகை - ஒன்றிடுவோம் (நிலை)
ஒன்றிடுவோம்

வேத வேதமென்று

நாத சுரம்பாட - விட்டுவிடோம் (நாம்)
விட்டுவிடோம்

நாத சுரம்பாடும்

ஆதி பகைஞனைக் - கொன்றிடுவோம் (நாம்)
கொன்றிடுவோம்

காதலுறும் தெய்வக்

காதலரை யென்றும் - சேர்ந்திடுவோம் (நிதம்)
சேர்ந்திடுவோம்

ஏதமிலா வழி

ஆதிவழி யதைப் - பேணிடுவோம் (என்றும்)
பேணிடுவோம்

நாதமா மோங்கார

நீத சத்தி தனில் - மாய்ந்திடுவோம் (என்றும்)
மாய்ந்திடுவோம்

ஈதாமுலகினில்

ஆதியறப் பிணம் - ஆகிவிடோம் (நாம்)
ஆகிவிடோம்

சோதி வடிவினில்

பேத உருதனை - மாய்த்திடுவோம் (நாம்)
மாய்த்திடுவோம்

ஜோதி மயந்தனில்

ஜாதி மதந்தனை - நீக்கிடுவோம் (நிதம்)
நீக்கிடுவோம்

உள்ளில் நினைக் கான்பாய்

அனைத்தும் நானே நானென்னும்
நினைப்பில் நித்தியம் நிலைத்திடுவாய்
தினைத்துணை தானும் வேறென்னும்
நினைப்பினை முற்றும் விட்டிடுவாய்

நானீ அவனவ டம்மோடும்
தானோடும் பன்மை நீக்கிடுவாய்

*ஆனா எள்ளன் விசுதியெலாம்
பேனா வண்ண மாக்கிடுவாய்

(நான்+நீ, அவன்+அவள், தம்+ஓடும்)

¹கட்டொடு ²தினைபா ³லெண் ⁴ணிட ⁵மும்

திட்டியிற் கணுகா வாக்கிடுவாய்
இட்டுள பொருளிடங் காலமெலாம்
எட்டிப் போகப் போக்கிடுவாய்

1. அஇஉ
2. உய்தினை, அ-தினை
3. ஐயல்
4. ஒருமை பன்மை
5. மூலம்

விண்ணில் எண்ணிற் கோள்களெலாம்

மண்ணிற் காணும் பொருள்⁶களெலாம்

எண்ணிற் கடங்கா அணுவெல்லாம்

கண்ணிற் கொன்றா யேற்றிடுவாய்

6. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில்.

பூதமைந் தென்னும் பெரும்பிரிவிற்

பேத மறக்கலந் தொன்றிடுவாய்

ஆதிய மைவிற் பேதமிலா

தோதும் தத்துவம் பெற்றிடுவாய்

*ஆன்+ஆள்+அன்+அன் (அன்+ஆள்+அன்+ஆள்)

மாபிடுதிவி யாகா யங்களினைப் பிரிந் 9

பிரிவறக் காணக் கலந்திடுவாய்

உருவுரு வான பிரிவதனை

அருவுரு வாக்கிக் கலந்திடுவாய்

நந்தே கத்திற் பிரிந்திலதாய்

வந்தே கலந்த வைம்பூதம்

நந்தா நித்திய மாவுளதைச்

சிந்தையிற் கொண்டே உய்வுறுவாய்

மண்ணொடு விண்ணைக் கலந்திடுவாய்

ஒண்ணீ ரொடுதீ கலந்திடுவாய்

நண்ணிடுங் *காலதைக் கலந்திடுவாய்

எண்ணும் அனைத்தினுங் கலந்திடுவாய்

நீர்தீ கால்மண் விண்ணெனவே

பார்வையி லொன்றாய்ப் பேதுறினும்

தேரும் அறிவிற் பேதமற

ஓர்வாய் விரவிக் கலந்திடுவாய்

மண்ணும் நீரும் கலந்தாலே

மண்ணீ ரென்னும் பேத மறும்

மண்ணும் விண்ணும் கலந்திடினே

மண்விண் ணென்னும் பேதமறும்

நீரும் காலும் கலந்தாலே

நீர்காற் றென்னும் பேதமறும்

நீரும் தீயும் கலந்திடினே

நீர்தீ யென்னும் பேதமறும்

*காலம் : 919

நீர்தீ கால்மண் விண்ணென்னும்
பேரைம் பூதப் பெரும்பிரிவு
ஒருருக் கொண்டே ஒங்கிடினே
தீர்ந்தே பெயரும் ஒருருவாம்

பவனம் இலதாம் இடனெங்கே
கவனஞ் செலுத்தின் கண்டிடுவாய்
புவனம் நெருங்கச் சூழ்ந்துறையும்
பவன மின்றேல் நாமெங்கே

நானாய் மிளிரின் பவம்போகும்
தாளே யென்னும் நிலையேகும்
*மானே நீங்கி அருவாவாய்
காணாக் கரையும் கண்டிடுவாய்

*மான் : உருவம்

மாறிலா மால் பொருள்

நானே பல வாய்ப்பு

பலவே நானாய்

நானெனும் ஆதி தத்துவனாய்

நாமெனு முருவா

யுருவில் அருவாய்

நாமெனு மாதிரி யருவுருவாய்

உலகினிற் பயிலும்

உயிரில வுளவும்

அலகில வாகி யுறைவனவும்

சலமன் தேயு

வாயுவி னாயு

இலகும் பூத மைவகையும்

பலபல வாகிப்

பரம்பொரு ளாகிப்

பல(ம்) நிறை யாதிப் பொருளாகி

அணுவா யணுவின்

ணுண்ணணு வாகி

அணுவே தூல வுருவாகி

இருளா யொளியா

யிலங்கும் பொருளாய்

மருளா யறிவா மனமாகி

மதியாய் விதியாய்ப்

பதியாய்க் கதியாய்த்

துதிபொரு ளாகி முதலாகி

நிதியாய் நீதிப்

பொருளா யாதி

நிதமா மோங்கா ர்ப்பொருளாய்

வித்தாய் வித்துப்

பொருளாய் நித்தம்

எத்திசை விரியுமால் போலும்

சத்தாய்ச் சத்தம

தாகிச் சித்தாய்ச்

சத்த நல்லா னந்தமதாய்க்

கடலாம் நீரிற்

பேர்கொளும் அலைபோல்

உடலுரு பவனத் திடனாகி

இடநிலை பெயரின்

இகநிலை பெயரின்

திடநிலை தவறா தேயாகின்

பிர்மம தாகிப்

பெ்ருநிலை கொளினே

மர்மம தாம்நான் மாறாதே

மாறிலா தூய்மை உடையது
கொடியே தீயை குயமிடுகு.

அருவம தாகிச்

சருவமு மாகின்

உருவமி லாநான் மாறாதே

நானே பலவாய்ப்

பலவே நானாய்

நானெனு மாகி மாறாதே

இக(ம்) பர ஆதி அமைவு

பிறந்தாலு மதுவே
இறந்தாலு மதுவே
மறந்தோமே இந்த
நிறமாற்றம் தன்னை

இருந்தே இம்மாய
விருந்தாம் உகத்தைப்
பிரிந்தாலும் நாமே
இருந்தாலும் நாமே

அதுவென்ற போதும்
இதுவென்ற போதும்
பதமாற்ற மல்லால்
விதிமாற்ற மில்லை

நயனம் அதிற்றான்
பயனான தோற்றம்

மயலாய் மறைய

*வியமற்ற தாகும்

கயங்கொண்ட மீனம்

*புயந்தேரை யன்னம்

கயலோ டலையும்

கயமென்ன வாகும்

* வியம் = உடல்

* (புயகம்) புயமென விகாரம் கொண்டது

புயகம் : பாம்பு - அல்லது புயம் : குளக்கரை

சிறுவித் தடர்ந்து

பெருவால மாகிப் (ங்)கதி

உருக்கொண்ட உண்மை

திருக்கொண்ட தாகும்

அருவாகி நின்றே

உருவான நாமே

உருவான நாமே

அருவாகு வோமே

எல்லாமே மாயம்

அல்லாலே ஒன்றும்

இல்லை தாலே

நில்லாது போமே

பலவென்ற நாமம்

இலதான போது

பலமென்ற தன்மை

உளங்கொள்ளு வோமே

மண்ணோடு விண்ணும்

விண்கோள்க ளெல்லாம்

*செண்ணங்கள் யாவும்

*சின்மய மாகும்

சின்மய மாகி

நுண்ணுரு வாகி

தன்னரு வாகி

மன்னரு வாமே

* செண்ணம் = எழில்பழவு

* சின்மயம் = ஞானரூபம்

பிரமம தாகி
திரமம தாகி
அருமய மாகி
அறிவது மாமே

அறிவது மாகி
அறவமு தாகி
பரமது வாகி

* தெருள் கொள்ளுவோமே

அவமே நிலைக்கும்
பவமே தொலைத்து
தவமய மாகி
தவசீவ மாமே

பூரண மானோம்
பரிபூரண மானோம்
காரணம் நீங்கிக்
கருவுருவானோம்

கருவுரு வாகி
ஒருவுரு வானோம்
ஒருவுரு நீங்க
அருவுரு வானோம்

அருவுரு வானோம்
அருவுரு வானோம்
அருவுரு வானோம்
அருவுரு வானோம்

* தெருள் = ஒன்றும் ஒன்றும் தெரிய

மஹானந்தன் நானே

சுத்த சோதி நானே

சுன் மயமும் நானே

நித்தி யனும் நானே

நிர் மலனும் நான்

சத்திய னும் நானே

சத்த மதும் நானே

முத்தி வழி நானே

மோன மதும் நான்

விண் மயமும் நானே

மண் மயமும் நானே

ஒண் மயமும் நானே

ஒங் காரம் நான்

தண் மயமும் நானே

தாவ திலான் நானே

வெம் மயமும் நானே

வித்த கனும் நான்

தொன் மயமும் நானே

தூம யமும் நானே

பன் மயமும் நானே

பரமாத் மா நான்

தவ சோதி நானே

சீவ மதும் நானே

பவம் போக்கும் நானே

பரமாத் மா நான்

பன் னாமம் நானே

பல வருவம் நானே

ஒன்றான நானே

உள்ள மையும் நான்

அணு வாதி நானே

மனு வாதி நானே

தனி யாதி நானே

தானாகும் நான்

உரு வாதி நானே

அரு வாதி நானே

திரு வாதி நானே

திரு நாமம் நான்

சத் தான நானே

சித் தான நானே

அத் தான நானே

ஆனந் தம் நான்

ஆனந் தன்நான்ம

ஹானந்தன் நானே

தானந் தன் நானே

தத் நுபம் நான்

நுன்பொருள் நானே

அனைத்திலு மாள போது

இணைநமக் கில்ல தாமே

தினைத்துணை ஆன போதும்

திரிபொருள் யாவை மீதும்

வினையினைச் செலுத்தி மீண்டும்

மீண்டுமெவ் வணுவி னூடும்

நினைதொறுஞ் சென்று மீளும்

நித்திய சத்த னானே

(சத்தன்+நானே)

திடப் பொரு ளூடு புக்குத்

திரும்பிடுந் தேவ னாமே (தேவன்+நாமே)

இடப்பொரு ளற்று யாங்கும்

இலங்கிடுந் தேவ னானே

சடப்பொரு ளற்று சாரும்

தண்ணளிப் பொருளு நானே

நடம்புரி நாத னான

நவம்புரி சீவ னானே

(நவம்=புதுமைகள் புரியும்)

பூரண ஞான ஒளி

எங்குமே யாகி நின்றேன் - அதில்
எண்ணிலாப் பலங்களும் கொண்டேன்
பொங்கிடும் பரமதிலே - நான்
பொலிவுற்றுப் பூரணங் கொண்டேன்

இங்கங் கேயென் நிலாத - அதில்
இணையில்லாப் பூரணங் கொண்டேன்
பங்கில் லாப்பர மதிலே - நான்
பரவியும் விரவியும் நின்றேன்

அங்கென்று மிங்கென்று மில்லா - நிலை
எங்கென்றும் பிரிவது மில்லா
பொங்கிடும் பரம திலே - நான்
பொலிவுற்றுப் பூரணங் கண்டேன்

மங்கிய மாயந் தனிலே - ஒளி
மல்கிடும் செங்கதிர் வீடு
*பொங்கிய ஒளிவுரு வில் - நான்
புகுத்தியே ஒளிவுற்று நின்றேன்

ஒளிவினில் ஒளிவா கியே - உயர்
ஒண்ணணு நுண்ணணு வாகி
தெளிவதிற் றெளிவது மாகி - நான்
தீராத நற்சத்ய மாகினேனே

* விளக்கம்: பொங்கிய ஒளி(யை) (என்) உருவில் நான்
புகுத்தி ஒளி உற்று நின்றேன்.

அள்ளி யழு தருந்தி - உயர்
 அழுதெனும் ஞானப்பா லருந்தி
 பிள்ளைப் பருவந்த னிலே - நான்
 பிரிவிலா ஞானசம் பந்தனானேன்
 ஞானத்திற் சம்பந்தம் யார்க்கும் - மிக
 ஆனாதே யள்ளிய னிப்பவனான்
 ஈனமாம் தேகந் தனின் - நிலை
 இழிவெனப் போதிக்கு மாளந் தனான்

ஆனந்தக் கூத்து

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
நானியாம் பேதமில் லானந்தமே
தானதாய் நின்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
தானேதா னானந்தம் ஆனந்தமே
தானேதா னென்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
ஆனாநள் நிலை கொள்ளு ஆனந்தமே
மானீக்கி அருவாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
ஆதியின் அமைவாகு ஆனந்தமே
சோதிதா னென்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
ஆதிதான் நீயாகு ஆனந்தமே
ஆதிநீ யென்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
எங்கும்நி றைந்தநீ யானந்தமே
எங்கென்றும் நீயாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
பஞ்சபூ தங்கணி யானந்தமே
தஞ்சம்வே றேதாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
அணுவினுக் கணுவாகு ஆனந்தமே
மனுநீக்கி யருவாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
*வல்லவ றானீயா மானந்தமே
எல்லாம்நீ யென்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
சச்சிதா னந்தம்நீ ஆனந்தமே
நிச்சமும் நீயாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

* வல்லவன் + தான் + தீயான்

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
நவதோற்ற முன்றனி லானந்தமே
பவமில்லை யென்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
பேதமுற் றாலும்நீ ஆனந்தமே
வேதமொன் றென்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
பேதமிங் குற்றாலும் ஆனந்தமே
ஆதிதான் நீயாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

ஆனந்தம் ஆனந்தம் ஆனந்தமே
*தானத்திற் றலைகொள்ளு ஆனந்தமே
தானத்தில் நின்றாடு ஆனந்தமே
ஆனந்தக் கூத்தாடு ஆனந்தமே

* தானத்தில் + தலை + கொள்

ஞானக்கடல்

கலையினிற் சிறந்தது ஞானம் - அதிற்
காண்பது சுத்தநற் சத்தியமே
மலையென்ன மனத்தி னிற்கவலை - ஞான
மலையாகு மாந்தர்க்குச் சூனியமே
நிலையது மாறியே மாறிவீசும் - கடல்
அலையொத்த கவலையும் தத்துவமே
ஆனந்தம் ஆனந்தம் நம்மவர்க்கே - இது
ஆனந்த சாகரம் நம்மவர்க்கே
ஆனந்தமாகிய ஞானக் கடல் - யாங்கே
ஆதியாய் பரவிடும் ஞானக் கடல்

சருவமும் நான்

எங்கும் கல்லைக் கண்டேன்
பொங்கும் ஜலாலைக் கண்டேன்
மங்கா ஜமாலைக் கண்டேன்
தங்கும் கமாலைக் கொண்டேன்
யாவும் கமாலி னாக்கை
யாங்கும் கமாலி னாக்கை
ஹீவும் கமாலி னோசை
யாவும் ஒன்றாவ தாசை
யாவும் நிறைவி னாக்கை
யாங்கும் நிறைவி னாக்கை
ஹீவும் நிறைவி னோசை
ஒன்றாவ தேயோ ராசை
எங்கெங்கும் காண்ப தெதுகை
எல்லாமே யேகன் வதிகை
அங்கங்க லாகு மாதி
அருவத்தி னுருவ சோதி
காணாத காய பூதம்
காண்கின்ற தூய பேதம்
ஆனாத அறிவி னோதம்
அனைத்து மேக நாதம்

ஒங்கும் பரந்த சோதி

ஒன்றில் உறைந்த சோதி

யாங்கும் நிறைந்த சோதி

யானென்ற ஆதி சோதி

கோலத்தி லுருவ பேதம்

கொண்டாலு மாதி போதம்

சாலத் தெளிந்த போது

சருவத்திற் சர்ச்சை யேது

உருவத்தி லுற்ற பேதம்

அருவத் திள் முன் பந்தம்

சருவத்தி லான ஆதி

தருமந்த னுண்மை நீதி

நிறமற்ற நீரி னுண்மை

நிறமுற்ற வைகள் தன்மை

மறமற்ற பிரம் உண்மை

வடிவாதல் வாழ்வில் நன்மை

எங்கெங்கு மான போது

எதுகை யிலாத போது

பங்கென்ற பிரிவி லாது

பரமாவ தாமென் றோது

பூதங்க ளைந்து பேதம்

பூண்டாலும் பூர்ண நாமம்

பேதங்க ளின்றி விரலிப்

பெயர்கொண்ட ஞான வருவி

எங்கும் நிறைந்து மண்ணாய்
எரியாகி வாயு விண்ணாய்
முங்கும் நிறைந்த நீராய்
முற்றா னெனே முற்சீராய்

மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவியாய்
வெளியாய் புலன்கட் செயலாய்
மெய்யெங்கு மாகி விரவி
மேற்கொண் டெனே இப்பிறவி

மெய்யாகி யாவி யேற்று
வெளியா யுள்ளாகி வேற்று
மையே யிலாது நீத்து
மெய்யா னெனே யென்றேத்து

அருவத்தி லுற்ற சோதி
உருவத்தி லான போது
பருவத்தி லுற்ற பேதம்
பயன்றற்ப் போவதாகும்

முற்றான வாழி தோய்ந்து
முழுமையில் மூழ்கி மாய்ந்து
வெற்றாகி யெங்குமாகி
விரிந்தேன் அழிந்த தேகி

தேக மழிந்து ஏகத்
திரையில் மறைந்து போக
ஏகாதி யாகி னெனே
இறையாதி யாகி னெனே

காண்போர்க்கு ஏக காட்சி
நாளென்ற என்னில் தேர்ச்சி
பூண்கின்ற தூல காயம்
பொய்யான பூத மாயம்

உருவுற்ற கோல பூதம்
அருவந்த னுண்மைப் பேதம்
சருவம் நானான போது
சந்தேகம் வருவ தேது

உதித்தே மறைந்த இன்மை
உருவங்க ளென்னி லுண்மை
மதித்தோர் தம்வாழ்வு தன்னில்
மறைந்தோர் தம்காட்சி என்னில்

மண்ணில் மறைந்து மண்ணாய்
விண்ணில் நிறைந்து விண்ணாய்
கண்ணிற் காணாத காட்சி
கையற்ற தேயெம் மீட்சி

பூவாய் மலர்ந்து பூவில்
பூவோர்கள் போற்ற வாழ்ந்தும்
தாவிற் றயாள வேகன்
றனையாய்வ தின்மை மோசம்

நின்னை அனைத்தி லாக்கு
நீயற்ற தில்லை நோக்கு
உன்னில் அனைத்து மாகும்
உயர்காட்சி போது மாகும்

உன்காட்சி யாவு மாகும்

உயர்சத்தி யாவு மாகும்

கண்கண்ட யாவும் நீயே

காணாத சூக்மம் நீயே

எங்கும் நிறைந்த ஏகம்

எல்லாமதான ஏகம்

அங்கிங்கி லாத ஏகம்

அதுநீய தான ஏகம்

ஞான மறிந்த உன்னை

ஞாலங்கள் போற்றும் தன்மை

தானத்திற் றலைமை தன்னை

தாங்கும் தகைமை உண்மை

நாமென்னு மருவமாகும்

நாமென்னு முருவ மாகும்

ஓமென்னும் சருவமாகும்

ஓங்கார சத்து மாகும்

ஏகத்(து)வ ஞானம் தன்னை

ஏற்காத பாபி மண்ணில்

தேகத்த மிருகந் தனிலும்

தீராத கீழ்மை நீசன்

வீடு

யாவும் ஒன்றே யானுமதில்
யாமாய்க் கலந்தே விரிந்தேனே
நாவிற் கூற வியலாத
நயனங் காண வியலாத
தாவிப் பரந்த பரமனுமாய்
சத்தாய்ச் சித்தாய் அனந்தமுமாய்
பூவாய் விண்ணாய் மற்றவெலாப்
பூதமு மானே நேநானே

நானே நானே யென்பதனில்
நாமே நாமே யென்பதனைத்
தானே காணுந் தவந்தனையே
தன்னிற் றானாய்க் கண்டேனே

நானே நாமா யானேனே
நாமே நானா யானேனே
நானே நாமே யென்பதனில்
நானா விதமே யொழிந்தேனே

நானே நாமா யானதனால்
நாமே நாமா யாவதுவே
ஆனா யின்ப மளிப்பதனால்
ஆரும் வீட டைந்தேனே

வீடு: வீழன்பமடை தல்

வீடு: விடுபடல்

நித்தியனே யிறையே

இருக்குமிட னின்றிநிறைந் தெங்குமுறை யிறையே
நெருக்கமுட னின்றனைத்தாய் நீக்கமறக் கலந்தாய்
பெருக்கமின்றிக் குறுக்கமின்றிப் பேதமின்றி மறைவாய்
உருக்கொண்டி லாதவரு வருவடிவே இறையே
உருக்கொண்ட திறையென்ப ரொருசாரா ருன்னார்
அருக்கொண்ட ததுவென்பர் அருவருவை எண்ணார்
மரங்கல்லை மன்கதிரை மதிதீயை அறியார்
பரமெனவே கூறிடுவர் பரந்துறையு மிறையே

இறையவனைப் பள்ளிக்குள் ளிருத்துவரோர் சாரார்
நிறைந்தவனைக் கோவிற்குள் ளிருத்துவரோர் சாரார்
குறை மதியார் மறைந்துவிரி நிறையிறைக்கு விண்ணை
மறைவிடமாய்க் கொண்டிடுவர் உள்ளமையே இறையே

விரிந்ததது திரிந்துவரும் வேற்றுமையைக் காணார்
திரிந்தபொரு ளிறையென்பர் சித்தத் தெளி வில்லார்
மரமெள்ளச் சினைதன்னை உணர்த்திடுத லாமோ
பரமாய்மா லாய் முருகாய் பரந்துறையு மிறையே

நிறைவதுவே யிறையதுவாம் குறைவதில்லா விறையே
உறையும்பல பொருளாயும் மறைந்துறையு மிறையே
நறையதனி னினிமையது நன்குகலந்தாற்போல்
நிறைந்துகலந் துறைபவனே நித்தியனா மிறையே

மரந்தனையே நாற்காலி மறைப்பது போற் குடமும்
உருவாய களியினுக்குத் திரையாய ததுபோல்
பரம்பொருணின் றுருவாய சிருட்டியிவை யெல்லாம்
பெருந்திரையாய்த் தமையாக்கிப் பிரிந்தனவே யிறையே

நீரினையே மறந்துழன்று நீடுறையு(ம்) மீனும்
தேரைதவ னைமுதலாம் சிருட்டிகளைப் போலும்
பாரினிலே தனைமறந்து பண்டிருந்த நிலையை
தீரவறிந் திலனவனே சீரிலனே யிறையே

நெருப்பினிலே யிட்டதொரு இரும்பினையும் ஒத்தே
பரம்பொருளைத் தேடிப்பலப் பாதையிலு மலைந்தான்
இறைகுணத்தை யடைந்துமே இதினின்றுங் கலைந்தான்
நிறைந்தவதில் நிலைத்தவனே நித்தியனே யிறையே

இரண்டெனவே பெயர்ந்திதனில் இறைவனுக்கே யிணையை
மருண்டுள்ளத் தாக்கினனே மதிதனிலுங் கெட்டான்
இருண்டவிருட் கெடுநெறியி லிசைவின்றிச் சிதைந்தே
வேருண்டுன்றான் உருச்சிதைந்தான் வேறுகண்டா னிறையே

வெட்டுண்டே யுருச்சிதைந்த வீணுடலைக் கொண்டான்
கட்டுண்ட திரைகளிலே மட்டின்றி மறைந்தான்
கிட்டிநிறைந் துறைபவனை திட்டியினிற் காணா
தெட்டிமிகச் சென்றனனே ஈடில்லா லிறையே

நீரதுவே யுறைபனியாய் நின்றநிலை மாறி
பேரதுவே திரிந்ததுமே பிறிததுநீ ராம்போல்
தீரவறி யாமுரடா திருந்திடுவா யிறையின்
பேரிடமாய் நீயுறைவாய் பேதமிலை இறையே

நீர்மீதே குமிழுருவாய் நின்றதது நோக்கு
ஆர்கடலி வெழுமலைகள் அலைவளநீ நோக்கு
நீர்க்குமிழும் அலையதுவும் நிலைத்ததிலை நோக்கு
நேர்வழியு மிதுவாமே நிறைந்தவளே யிறையே

இடையின்றிக் குறையின்றி ஏகமென நிறைந்தே
தடையின்றிப் பெயர்வின்றி தனித்திலங்கி விரவி
இடமனைத்தி னிடமாகி எங்குமிகக் கலந்தே
உடலாக நின்றனையே ஓர்ந்திலனே யிறையே

நாயனையே யறியாதான் நாயினிலும் கேடன்
வாயினையே கொண்டுமவன் வார்த்தையிலா ஊமை
மாயவிருள் தனில் மூழ்கி மாய்ந்துகெடும் மூடன்
தூயபர மறியாதான் தீயனவ னிறையே

உள்ளத்துள் ளுறைந்தவனை உணராதான் மூடன்
எள்ளளவும் அறிவில்லான் இழிகுலத்தான் நீசன்
கள்ளவுளம் கொண்டவனும் கறைபடிந்த உளத்தான்
உள்ளகலை பலகற்றும் ஊனளவ னிறையே

மலைகடலாய் விண்வெளியாய் மண்ணீரா யிவையுள்
நிலைகொள்ளும் யாவையுமாய் நெருப்புடனே காற்றாய்
அலையலையாய் அணுத்திரளாய் அருங்கதிராய் மதியாய்
நிலைத்தவனை அறியாதான் நிர்மூடன் இறையே

நம்முடனே மறைந்துறைந்து நானீயறக் கலந்து
எம்முருவா யருவாகி எதுகையிலா தாகி
செம்மையதாய் நாமாகித் தெளிந்தவனை யறியான்
இம்மையிலே புகழ்பெற்றும் இழிந்தவனே யிறையே

சின்மய நிறைவு அல்லது தன்மயம்

நித்ய பரமதில் சரணாகாதா
நின்தன் நன்மளம் நித்ய பரமதில் சரணாகாதா

மாயை கலந்த உன் கன்மனபாச
மாயமதே நிறைந்தாலே
தூய பரந்தான் மறந்தவன் மாண்டான்
தூயரினிற் பெரிதும் துய்த்தானே (நித்ய)

ஆசை யறுந்தவுள் நன்மளமேனி
வேசமதி லிசையாதே
தூசு கரந்தார் பரமதிற் கலந்தார்
துறவதில் தினமும் நின்றாரே (நித்ய)

நானீ யெனுந்தவ மந்திர மேவி
தானதிலே நிறைந்தாலே
மேனி மறந்தார் தன்மய மானவர்
வெளிதனில் பரவி நின்றாரே (நித்ய)

பேத மறந்துநன் விண்மயமாகி
பூதமதாய் நிறைந்தாலே
ஆதி கலந்தார் அரும்பதி கண்டார்
அவரினிற் பெரியர் உள்ளாரோ (நித்ய)

ஆதி நிலையதன் பண்பதுவாகி
மேதினிமே லிருந்தாலும்
ஆதி யவர்தான் அறநெறி பூண்டவர்
அவரினிற் பெரியர் உள்ளாரோ (நித்ய)

1 அருவுருவே நானே

அருவாகி யருவாகி யருவுருவே யாகி
விரிவாகி விரிவாகி வேறதிலா தாகித்
திருவாகிக் குறைவதிலா தேவுவே யாகிக்
கருவாகி 2 யிருவுடிவாய்க் கதியாகி நின்றேள்

விண்ணாகி விண்ணதனில் விரிகதிரா யுடுவாய்த்
தண்ணான மதியாகித் தாவுபெருங் காற்றாய்
ஒண்ணாது நானெள்ள வருவாகி யருவாய்
எண்ணாத விடமெல்லா மெக்காலும் நிறைந்தேள்

கடலாகி மண்ணாகி மலையாகி நீராய்
இடனுக்கே யிடனாகி யெங்கெங்கு மாகி
உடலாகி யுயிராகி யருநிறைய வாகித்
திடனாக நானெள்ளத் திரியாது நின்றேள்

எண்ணவிய லாவடிவா யெங்கணுமே விரிந்த
விண்ணின்றி பிடிந்தனவைம் பூதமென வாகி
எண்ணதிலாக் கோள்களென வெங்கும்நிறைந் தளவாய்
கண்காணா வணுவாயுங் 4 கரத்துறைந்தே நின்றேள்

முகிலாகி மழையாகி மூடுபனி யாகிக்
ககளத்தே மின்னலுடன் கடுமிடியு மாகி
அகண்டுவிரிந் தேபரந்தே யலகதிலா தாகி
அகலாது கருவாகி யருவாகி நின்றேள்

காணுஞ்சரா சரமனைத்தின் கருவுருவா யாகிப்
பேணும்பரப் பிரமமதாய்ப் பெற்றெடுக்கா தாகிப்
பூணும்பல வழகனைத்தின் பூரணமா யாகி
வீணற்ற பருப்பொருளாய் வேறின்றி யானேள்

1. அரு = தன்ஜீவம், உரு = தன்ஜீவம், அருவுரு = தன்ஜீவம்பற்றல்.
2. இரு = பெரிய, இடு = அரு, உரு
3. இழிதல் = இறங்கல்
4. கரத்து = மறைத்து

ஏகசின்மயப் புகழ்ப்பா

அயலென வில்லா அமைவில்லா
அனைத்திலுங் கலந்தே உருவில்லா
இயலென வில்லா செயலில்லா
இறையெனும் பெயரோ டிணையில்லா
அயமஃ தில்லா அமைவில்லா
அருவா மிடனஃ தஃதில்லா
சுயமஃ தில்லா சேனில்லா
கத்த ஏக சின்மயமே.

நானீ அவனென இடனில்லா
நாடும் நவப்பொரு ளஃதில்லா
தானே தன்னில் வேறில்லா
தனக்கது நிகரென் றொன்றில்லா
வானே மண்ணே என்றில்லா
மற்றும் பூதம் அவையில்லா
தானே தன்னிற் றானாகத்
தனித்த ஏக சின்மயமே.

அனைத்து மாள அமைவாகி
அவற்றிற் கலந்த அமைவேகி
தினைத்துணை தானும் பிரிவிலதாய்
தெளிவுற விரவிக் கலந்தாதி
எனுமதன் அந்தம் இவையில்லா
எதிலும் எங்கும் பிரிவில்லா
குணகுறை யில்லா நிறைந்தியங்கும்
குணத்த ஏக சின்மயமே.

கதைத் தூய்மைப் பிள்ளைப் பூக்களாய்ப்பி

அருவெனக் கொண்ட அமைவது தானே
உருவெனக் கொண்டே உழல்வது காணே
உருவெனக் கொண்ட துறுமுத னிலையாய்
அருவெனக் கொண்ட அந்நிலை யெய்தும்

இல்லதே உள்ளதாய் ஈடிலா இன்பமாய்
அல்லதா மாதே அமைவதாய் - சொல்லுமோர்
சொல்லிலா உள்ளுரு கன்மயச் சின்மய
நல்லரு வாதல் நடம்.

குறிய்பு : 3. ஏகி : ஏகன் 5. நடம் : திருவிளையாடல்

பொன்னார் மேனிப் பெருந்தகை

அழகுக் கழகே யரும்பொருளே
அள்பே வடிவா மருங்குணமே
எழிலுக் கொப்பில் லாதவரே
இறையீ தென்றுரை பகர்ந்தவரே
அழிவுப் பாதையிற் சென்றவரை
அறமே அறியா மறத்தாரை
பொழிவுடன் வாழ வழிவகுத்தார்
பொன்னார் மேனிப் பெருந்தகையே.

பூரண நபியே சந்திரரே
பூவுளோர் போற்றும் பெருமானே
காரண நபியே கனியுளமே
கதியே பதியே கருவுருவே
தாரணி போற்றும் சூரியரே
தனிநிக ரில்லாத் தவக்கொழுந்தே
ஆரண மாங்குரு ஆன்தனிலே
ஆரிறை போற்றும் புகழோரே.

ஒளியினு மிக்க வெளியுருவே
உயிரினு மிக்க வுயிர்க்கருவே
வெளியா யுள்ளாய்க் கரந்துறைந்து
வேதம் விளக்கும் வல்லோரே
துளிரு மெழிலார் நகையழகே
தூய்மை துலங்குந் தேன்மொழியே
ஒளிர்ந்தே காரிரு ளகற்றியதார்
உயிரே குருவே புகழுருவே.

!வலகவல !வலகவல

கருணைக் கடலே காரிருளைக்
கலைத்தே யொளியைப் பரப்பியவெம்
முரணை நீத்தே மற நீக்கி
முழுமுதன் மறையை மாந்தர்க்கு
தருணம் பார்த்தே ஈந்தளித்த
தலைவ ரெம்பெரு மானபியே
வருணம் நீக்கி வாழ்வளித்தார்
மாந்த ரொள்ளெனப் பகர்ந்தவரே.

இயற்றரு மெழிலே யிசைமொழியே
இறையவ நிறைகுண குணக்குன்றே
மயற்கொள் மாந்தர்க் கருமருந்தே
மறமது நீக்கி யறங்காத்த
செயற் பெரு வீரர் விறற்றீரர்
சீரிய பெருமா ரருஞ்சீலர்
வயிற்றரு கல்லைப் பசிபோக்க
வரித்து நின்ற பெருமாரே.

பொன் மேகமே! மேகமே!

(மழை வேண்டிப் பாடும் பாட்டு)
மாமையியாப் பம்சினாயப் பூதகணைக

இருண்ட மேகக் கூட்டம்நீ
திரண்டு ருண்டே யெண்டிசையும்
வரண்ட சிருஷ்டி யாமழைக்க
வந்து வந்து கூடிடுவாய்
எரிந்து காலும் எரிகதிரே

பரிந்துள் கதிரை மறைத்திடுவாய்
கரிந்த தழைகள் தலையுயர்த்த
கருணை காட்டிச் சென்றிடுவாய்

இருண்ட ருண்ட மேகம்நீ
திரண்டு திரண்டு விண்முழுதும்
பரந்து பரந்து கதிரவனிள்
கரந்தனை நீக்கி மறைத்திடுவாய்

காற்றே கார்முகிற் கூட்டங்களைக்
கணமும் ஈங்கண் கொணர்ந்திடுவாய்
தோற்றும் கொடிய கனலதனைத்
தோன்றா திருக்கச் செய்திடுவாய்

இடியுடன் மின்னலிருள்கொண்ட
அடைமழை சோவெனப் பொழிந்திடுவாய்
மடைதிறந் தென்ன ஆறுகளும்
வாலியும் வழிந்திடப் பொழிந்திடுவாய்

வற்றிய வாறுகள் பெருக்கெடுக்க

அற்ற குளங்கள் வழிந்தோட

மற்றுள கேணிக ணீர்மல்க

மழையே சோவெனப் பொழிந்திடுவாய்

வயனில மெல்லாம் நீரோட

வற்றிய கேணிகள் வழிந்தோட

கயன்மீள் குஞ்சுடன் நிறைந்தோட

கருமுகில் பெருமழை பொழிந்திடுவாய்

துயில்கொள் எழிலார் மயிலாட

குயிலினம் கூவென இசைபாட

மயல்கொள் மாவினம் பாய்ந்தோட

வயனிலத் தேமழை பொழிந்திடுவாய்

எரிந்து நிலமும் பிளந்ததுவே

கரிந்து மரங்கள் விழுந்தனவே

விரிந்து புழுதி பரந்ததுவே

பரிந்து மழைநீ பொழிவாயே

எரிகளற் காற்று மேல்வீச

விரியழற் காளல் மேலோட

கரிக்கும் கதிரே நீயிரங்கி

* களமே நீமழை பொழிவாயே

சோவென மழையே பொழிந்திடுவாய்

சுவைதரு நீரைத் தந்திடுவாய்

* பாவிடுங் கொடிய சுரளீக்கி

பஞ்சம் நீங்கிட மழைபொழிவாய்

* களம் : கெளம்

* பாவல் : பாவுதல்

வெறும் நரக்கட்டை

பித்துப் பிடித்த தொருகூட்டம் - எம்மைப்
பேசியே தூற்றிடுதல் நாட்டம்
கத்தித் திரியு மந்த ஈட்டம் - பொய்யாம்
கதைகளைக் கட்டுவதே தேட்டம்
சத்திய மென்ப ததற்கில்லை - உயர்
சன்மார்க்க நெறியு மதற்கில்லை
நித்தியனை யறிந்தோமே யென்னும் - அதன்
நிறைதவத்தி லாழ்ந்து விட்டோமென்னும்
சித்தியெல்லாம் நம்மகத்தே என்னும் - உயர்
சீர்பாதை நாம்செல் வதென்னும்
பத்தியிலே எமை யொப்பாரில்லை - இந்தப்
பாரினிலே எம்போன்றோரில்லை
வித்தைபல நாம் கற்றோ மென்னும் - வேத
விதிகளிலே கரைகண்டோ மென்னும்
பத்தியிலே முன்நிற்கும் பள்ளி - செலப்
பறந்தோடும் அமரரெனத் துள்ளி
சித்தமது தூய்மை யெனப்பன்னும்
செயல்களிலே சுத்தம் நாமென்னும்
புத்தம்புது வெண்ணிறத்து நீண்ட - உடை
போட்டுப் பெரும் தலைப்பாகை பூண்ட
மித்தப்பெரும் தாடியொடு வாய்க்கும் - பல
வேடங்கள் தரித்துலகை ஏய்க்கும்
சுத்த உள மற்றநரக் கட்டை - நிறை
கயபுத்தி யற்ற மரக்கட்டை

செத்த சவக் கட்டைபலக் கூடு - சதி
 செய்யு(ம்)மற மாந்தர் இழிகேடு
 இத்தலத்தே பண்பித்தர் நாசர் - நிறை
 இச்சை மறமாந்தர் மிகு நீசர்
 அத்தலத்தே பேய்கள் வசைவிரகர் - பழி
 அழிகுலத்தர் இழிமாந்தர் நரகர்
 இத்தகையோர் இக்கூட்டம் என்போம் - கெட்ட
 இன்னாரை நாம் நாட மாட்டோம்

அருஞ்சொற்பொருட்கள்:

அ

அற்றாயுமானேன்	:	அதுபோன்று மானேன்
அலரு	:	விரியும்
அங்கவருபி	:	அங்கமற்ற அருபியானவன்

ஆ

ஆக்கை	:	உடல்
ஆராதி	:	நிறைந்த ஆதி
ஆழி	:	கடல்

இ

இலகொளிர்	:	விரிந்த ஒளி
இழிந்த	:	இறங்கிய
இன்மை	:	இல்லாமை

ஈ

ஈட்டம்	:	கூட்டம்
--------	---	---------

உ

உகம்	:	உலகம்
உடு	:	நட்சத்திரம்

எ

எதுகை	:	ஒன்றுபோன்று ஒன்றாதல்
எழிலி	:	மேகம்

ஏ

ஏதம்	:	குற்றம்
------	---	---------

ஓ

ஓண்ணொடு	:	ஒளிபொருந்திய நீர் (ஒள்+நீர்)
---------	---	------------------------------

ஓ

ஓச்சம்	:	ஆட்சிசெய்யும்
ஓர்வாய்	:	நினைப்பாய்
ஓங்காரம்	:	பிரணவம்

க

ககனம்	:	ஆகாயம்
கயல்	:	ஒருவகை மீள்
கயம்	:	நீர்நிறைந்த இடம், குட்டை
கரந்து	:	மறைந்து
கமால்	:	பூரணம் (அறிய)

கா

காயம்	:	உடல்
கால்	:	காற்று
காலும்	:	கக்கல், வெளிப்படல்

கூ

கூத்தன்	:	உயிர், நாடகமாடுபவள்
---------	---	---------------------

கோ

கோடு	:	கொம்பு, கொப்பு
------	---	----------------

ச

சச்சிதானந்தம்	:	பரம்பொருள் (சத்து + சித்து + ஆநந்தம்)
சத்து	:	அறிவு, நன்மை, பிரமம்
சராசரம்: சர+அசரம்	:	அசையும், அசையாப் பொருள்கள்

சா

சாகரம்	:	கடல்
--------	---	------

சி

சித்து	:	வித்தை, வெற்றி, இறையற்புதம்
சிவம்	:	சீவத்தின் குறுக்கம்
சின்மயம்	:	ஞானரூபம்
சினை	:	உறுப்பு

சு

சுயம்	:	தானாகவிருத்தல்
சுரம்	:	வழி, பாலைநிலம், குடு
சுன்மயம்	:	பார்வையற்ற தன்மை

சூ

சூக்குமம்	:	நுண்மை, காணவியலாதது
-----------	---	---------------------

செ

செண்ணம்	:	எழில்வடிவு
செம்பி	:	சோழநாடு

சை

சைலாள்	:	இலங்கை (அறப்பு)
--------	---	-----------------

த

தலம்	:	இடம்
தண்ணளி	:	அருள்

தா

தா	:	குற்றம்
தார்	:	மாலை, உலகம்

தி

திட்டியிற்	:	கண்ணில்
திரம்	:	உறுதி, வீடுபேறு
திருவியன் மதியன்	:	அழகுபொருத்திய, விரிந்த, பெரிய.
திரை	:	அலை

தா
தூசு : குற்றம்
தூவுடல் : தூய்மையான உடல்

தெ
தெருள் : ஞானம், அறிவுத் தெளிவு

தே
தேயு : நெருப்பு
தேவடிவேயாகி : தே+வடிவு+ஏ+ஆகி:தே:தெய்வம்

தொ
தொள்ளெறி : பழைய வழி

ப
பவனம் : காற்று, வாயு
பவம் : பிறப்பு, முள்தோற்றம்

பா
பாதலம் : கீழுலகம்

பி
பிணித்தே : கட்டியே

பு
புவனம் : ஆகாயம்

பூ
பூ : பூமி
பூதம் : ஐம்பூதங்கள்
பூதலம் : உலகம்

பெ
பெற்றி : தன்மை

பொ

பொன்றற : குறைவற

பை

பைம்மரம் : பச்சைமரம்

வ

வதியும் : குடியிருக்கும்

வரை : மலை

வளி : பலனம், காற்று

வா

வாவி : குளம்

வி

விசுதி : பகுபதவறுப்பு

வித்தை : கல்வி, உண்மை, ஞானம்

வியம் : வேறுபாடு, விரிவு, பெருமை

விரவி : கலந்து

விருத்தம் : விருட்சம்

விழையாத : விரும்பாத

வீ

வீடு : வீடுபேறு

ஞா

ஞாலம் : உலகம்

ஞான்றும் : எப்போதும்

ந

நவம் : புது

நயனம் : கண்

நனி : மிகு

நண்ணிடும் : நெருங்கிடும்

நந்தா : குறையா(த)

நா
நாதத்திள் : ஓலியிள்

நி
நிர்மலள் : களங்கமற்றவள்

நு
நுவல் : சொல்

ம
மயலாய் : மயக்கமாய்
மன்பொருள் : நிலைநிற்கும் பொருள்

மா
மாபுறம் : பேரிடம்
மால் : பெருமை, பெரிய
மாள் : உருவம்

மீ
மீதலம் : மேலுலகம்

மு
முகில் : மேகம்
முத்தம் : முத்து

மே
மேதினி : உலகம்
மேரு : மலை

ஐ
ஐலால் : மகிமை, சிறப்பு, மாட்சிமை (அறபு)
ஐமால் : அழகு, சுந்தரம் (அறபு)

நன்றி!

“இறையருட்பாமாலை” மலர்ந்து மணம் வீச
 பொருளுதவி செய்த ஆத்ம சகோதரர்கள்
 H. சிராஜு தீன் (பேராலுரணி), அட்வகேட்
 M. பீர்முஹம்மது B.A., B.L., (உயர்நீதிமன்றம்,
 சென்னை), N. தீன்முஹம்மது B.A., J. முஹம்மது
 ரஹ்மத்துல்லா B.A., B.Com., J. முஹம்மது
 சதக்கத்துல்லா B.Sc., ஆகியோருக்கு மனம்கனிந்த
 நன்றியை உரித்தாக்குகிறோம்.

ஜமாலியா பதிப்பகத்தார்

திருச்சி.

